

[Jørgen Jensen]

Derfor er mit spørgsmål helt konkret: er der sådanne aftaler imellem regeringspartnere om, at man skal give en sådan modydelse til gengæld for, at dyrtidstillægget ikke forhøjes? Det er rimeligt, at der skabes klarhed på disse områder, og det hjælper ikke, at man siger: vi har ikke indgået den slags aftaler, når det gang på gang i pressen kan ses, at også socialdemokratiets egne gruppemedlemmer rundt omkring på møder siger: vi kender ikke de hemmelige aftaler, vi ved ikke, hvor meget det drejer sig om. Vi må have sikkerhed for, hvad der foreligger helt konkret. Er der aftalt noget omkring dyrtidsreguleringen?

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Hr. Jørgen Jensen sagde selv, at det ikke nytter, vi siger, at der ingen aftaler er, og det forstår jeg også at det ikke gør. Men af hensyn til andre vil jeg sige: der er ingen aftaler.

Jørgen Jensen (DKP):

Ja, så må jeg bare slå fast, at med hensyn til dyrtidsreguleringen ligger det sådan, at arbejderne kan forvente, at de dyrtidsportioner, der er forfaldet i henhold til pristallet, bliver tillagt dyrtidstillægget på det tidspunkt, loven udløber.

Jeg må også gå ud fra, at spørgsmålet om de tvangsopsparede penge i ATP ikke er indgået i en aftale imellem venstre og socialdemokratiet ved forhandlingerne på Marienborg, og at det altså også er op til arbejdsmarkedets parter at diskutere, hvordan de penge skal anvendes.

Hermed sluttede spørgsmålet.

6) Til *statsministeren* af:

Svend Haugaard (RV):

»Vil den danske regering tage klar og u tvetydig afstand fra produktion af neutronbomben og fra dens inddragelse i NATOs europæiske forsvar?«

(Spm. nr. 8).

Svend Haugaard (RV):

Radioen meddelte forleden, at man i Holland var noget opskræmt over en påstand om, at USA ville sætte neutronbomben i produktion og søge den inddraget i NATOs eu-

ropæiske våbenarsenal. Uanset om rygtet er uden aktuel baggrund, kan vi når som helst risikere, at det bliver en aktuel mulighed.

Jeg er naturligvis klar over, at det er noget problematisk at påstå, at den ene bombetype er så meget værre end den anden, og jeg er da også klar over, at der givetvis findes lige så frygtelige ting i Warszawapagtens våbenmuligheder, men dels er der stor sandsynlighed for, at hvis det besluttes at sætte neutronbomben i produktion med henblik på, at den skal indgå i NATOs forsvar, risikerer man en optrapning af rustningerne, dels virker selve præsentationen eller anbefalingen, om man vil, af dette våben ganske særlig inhuman og perfid, idet man fremhæver den fordel ved den, at den kan dræbe alt levende uden at beskadige de fysiske værdier. Det må da vist siges at være temmelig dårligt i samklang med Genèvekonventionens idealer og i øvrigt med det skær af humanitet, man har søgt at bevare i en ellers inhuman krigsførelse.

Jeg mener derfor, det er påtrængende nødvendigt at vide, hvad den danske regering mener om den sag, om man vil bruge al sin indflydelse på at søge produktionen undgået og i hvert tilfælde vil gå imod, at dette våben inddrages i europæisk NATO-forsvar.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg har tidligere udtalt mig om det spørgsmål, som hr. Svend Haugaard i dag retter til mig. Jeg har nemlig sagt, at spørgsmålet om, hvorvidt neutronvåbenet skal produceres eller ej, ifølge sagens natur er USAs egen afgørelse, men jeg har også udtalt, at under de rådslagninger, der på amerikansk initiativ har været ført inden for NATO, har den danske regering udtrykt det synspunkt, at man burde udsætte produktionen af neutronvåbenet.

Baggrunden for dette synspunkt var de våbenkontrolforhandlinger, der skulle og skal føres med Sovjetunionen. Jeg mener, at en afgørelse ikke alene burde baseres på en militær vurdering, men også ud fra en vurdering af de afspændings- og nedrustningsmæssige konsekvenser, der kan komme af en sådan beslutning, og det var altså ud fra en sådan tankegang, at jeg hilste præsident Carters beslutning om at udsætte sin stillingtagen til produktionsspørgsmålet velkommen.